

Ni enotnega mnenja za novo posvetovanje

Že nekaj časa je v teku intenzivna odločitev in obnovljena akcija za sklicanje novega svetovnega posvetovanja komunističnih partij. Zgodovina prizadevanj v tej smeri se začne domala že takoj po zadnjem svetovnem posvetovanju, ki je bilo novembra 1960 v Moskvi. Dve leti kasneje so na kongresu KP Čehoslovaške Kitajci zahtevali sklicanje novega svetovnega posvetovanja, toda kitajsko-sovjetski spor je bil že preveč javen in v Moskvi se ideje niso podprile.

Naslednje leto — 1963 — so doživeli polom dvostranski sovjetsko-kitajski pogovori in to je sovjetske voditelje spodbudilo, da so sami dali pobudo za novo posvetovanje, ki naj bi preučilo tudi vprašanje Kitajske. Tega leta akcija ni šla dalje od pobude. Toda leta 1964 je sovjetska partija predlagala sklicanje redakcijske konference 26 partij, istih, ki so pripravljale že posvetovanje leta 1960. Do sestanka ni prišlo v predvidenem roku, pač pa šele 1. marca 1965. Toda od 26 povabljenih partij na redakcijsko konferenco jih je prišlo v Moskvo samo 19 pa še med njimi ni bilo doseženo popolno soglasje. Akcija za novo posvetovanje je spet obstala. Leta 1966 je bilo sem in tja slišati osamljene glasove o potrebi novega posvetovanja, vendar jim niso sledile konkretne akcije. Šele septembra letos je, kot kaže, nastopila nova faza resnih in koordiniranih naporov.

Najnovejša akcija se je začela med nedavnim obiskom Brežnjeva v Budimpešti, ko je Janos Kadar zelo odločno zastavil vprašanje novega posvetovanja. Od tedaj se je začela neke vrste referendumska, v katerem se posamezne partije izražajo o posvetovanju. Del tega izražanja poteka javno — v govorih posameznih voditeljev, skupnih sporodilih o dvostranskih partijskih arčanjih in v teoretskih člankih tujih avtorjev na straneh marksističnih »Pravde« — del pa v stikih, ki jih nosijo akcije navezujajo z drugimi partijami in ki potekajo manj javno.

Javno so se za novo posvetovanje doslej izrekli britanska partija (v skupnem sovjetsko-britanskem sporodilu o pogovorih v Moskvi), mongolska in celjska partija (prav tako v skupnem sporodilu madžarske, poljske, čehoslovaške in sovjetske partije). Zanimiva so predvsem stališča zadnjih strin.

Janos Kadar je sprožil pobudo med se omenjenim srečanjem v Budimpešti, podrobneje pa jo je obdelal v obsevnem članku, ki je bil sredi septembra objavljen v »Pravdi«. Tam je med drugim zapisal: »Madžarski komunisti menijo, da so pretekla leta prinesla mnogo novih in pomembnih problemov, ki bi jih morali skupno reševati. Prišel je čas za novo posvetovanje komunističnih in delavskih partij. Dolžni smo, da v duhu internacionalizma in tovaršnosti našega gibanja v skladu z zahtevami našega boja. Na posvetovanje je treba povabiti vse komunistične in delavske partije, v pripravo na posvetovanje pa vključiti vse partije, ki to želijo.«

V imenu čehoslovaške partije se je za posvetovanje zavzel sekretar CK Vladimir Koutský, v imenu poljske pa Gomulka in vodilni partijski ideolog Zenon Kliszko. Sovjetski voditelj so nekajkrat izjavili, da se strinjajo in podpirajo pobudo bratskih partij. Posredno so doslej javno odgovorili na to idejo tudi Kitajci z ugotovitvijo, da je »paliča sovjetskih revizionistov postala še bolj neučinkovita, kar odkrito kaže na nasprotja v vrstah novih evropskih izdajalcev. To je tudi odkrito smrtno zaskrb-

ljnost in obupni boj sodobnih revizionistov, sočenih z neizbežnim propadom».

Ob novi pobudi za posvetovanje se logično zastavlja vprašanje, kakšni so cilji in kakšne so novosti v primerjavi s prejšnjimi podobnimi poskusi. Ena od novosti je to, da se posvetovanje že vnaprej odreja ambiciji, da bi privabilo vse partije. Pri tem niso mislili samo Kitajci. Albanci in protikitske frakcije, ampak tudi nekatere druge partije, ki ne delijo kitajskih stališč, ki pa hkrati niso prepričane v potrebnost in koristnost novega posvetovanja. Ugotovitev, da ni mogoče računati na polno udeležbo, je bila jasno izražena v Kadarjevi izjavi, da ne moremo čakati, dokler se ne bodo vse partije odločile za udeležbo.

To spoznanje pa seveda ne izključuje naporov, da bi vendarle pridobil čim več udeležencev. Kadar, ki je trenutno na tem področju najbolj aktiven, je v omenjenem članku naslovil poziv, ki zveni tudi kot opomin nekaterim partijam: »Ne smemo odobravati stališč, ki se tu in tam pojavljajo in ki se izražajo v »nevtiralnem« odnosu do spornih vprašanj ali celo v direktnem izogibanju mednarodnim stikom in tovariški izmenjavi mnenj. Ni mogoče imeti za internacionalistična tista stališča, ko ta ali ona partija — čeprav z najboljšimi nameni — deklarira lastno, svojevredno razlago mednarodnega položaja — in s tem povezuje svojo taktiko — kot edino revolucionarno.« Čeprav je bilo to opozorilo brez naslova, je bilo vsakomur jasno, da je namenjeno predvsem Romunom in partijam, ki zavzemajo podobna stališča.

Druga stran teh opozoril pa so zagovarjanja, da na sestanku ne bodo nikogar »izključevali« iz mednarodnega delavskega gibanja, da ne bo namenjeno »obročanju« s posameznimi partijami, da ne gre za utrditev vodilne vloge te ali one partije, za »centralizacijo« mednarodnega delavskega gibanja itd.

Zagotovili o tem, česa na posvetovanju ne bo, je v sedanjih fazah precej več kot jasnih misli o tem, kaj na posvetovanju bo. Formulacije o krepitvi boja proti imperializmu, o skupnem proučevanju raznih problemov itd. so zelo poslušne, ostajajo že nekaj let enake in pri delu mednarodnega komunističnega gibanja »nekega« let zbuja enake pomisleke o smotrnosti posvetovanja, ki si zna vnaprejši določiti le to, o čem ne bo razpravljalo in sklepalo, ne zna pa si izdelati pozitivnega programa. Vse kaže, da forma samega posvetovanja še vedno prevladuje nad vsebino.

Razčiščevanje stališč in opredeljevanje posameznih partij je v tej najnovejši pobudi za novo posvetovanje šele v začetni fazi. Po tistem, kar je bilo doslej javno prepovedano, pa je vendar videti, da vsaj glavni pobudniki te akcije izhajajo iz podobnih izhodišč, kakršna so bila vodilna pri prejšnjih posvetovanjih.

Še kar naprej ropi v bankah

LIVORNO, 6. — Vso noč so karabinjerji in policijski agenti s policijskimi psi pregledovali področje med Castiglioneom (kjer so večer roparji iz neke bančne družnice odnesli okrog 9 milijonov lir), Livornom, Piso. Rop sta izvedla dva suha moška nizke postave, z doigo brado. Oba sta imela na očeh črne naočnike. Očitno milanski dogodki s svojimi posledicami nekaterih ljudi prav nič ne odvračajo od nadaljnjih ropov.

Industrijec Willis Du Pont z ženo in sinom v vili v Miamiu. Du Pontovo ime je postalo »slavno«, ker so mu roparji odnesli za 900 milijonov starih novcev

«VLJUDNI ROPARJI» V COCONUT GROVE

Odnesli so starih novcev za devetsto milijonov

Med ugrabljenimi novci je tudi zbirka velikega kneza Mihajloviča

COCONUT GROVE (Florida), 6. — Willis Du Pont, silno bogat magnat kemične industrije, je pripovedoval, kako je pet oboževalih in zakrkanih moških vdrl v njegovo vilo ter zvezlo njega, družino in strežno osebo. Nato so ti moški še mirno použili večerjo in šele potem odšli z rednimi starimi novci, vrednimi pol milijona dolarjev (okrog 900 milijonov lir).

Ropi v Du Pontovi hiši je podoben neki manjši rop v Kaliforniji: v Los Angelesu je pet banditov odneslo nekaj novcev v vrednosti 150 tisoč dolarjev (90 milijonov lir) iz trgovine specializirane v tej stroki. Tehnika ropa navaja policijo v kalifornijskem mestu na domnevo, da so bili roparji v obeh primerih isti, le da so na Floridi svoj posel opravili več ur prej. »To je konkretna možnost, je dejal poročnik policije v Los Angelesu, čeprav tukaj banditi niso bili zakrkanji in niso imeli rokavic.«

Tisti, ki so vdrl v razkošno Du Pontovo hišo ob morju v Coconut Grove, pa so imeli na glavi belo kapuco in bili so okrovinci. Polnoč je pred kratkim minila, ko so vstopili. Vdrl so v spalnico in grozili 31-letnemu Du Pontu s pistolino. Potem so zbrali druge osebe, ki so bile v hiši, zvezali Du Pontovo ženo Miren, 4-letnega sinčka, strežnico in strežnika.

»Če bomo sodelovali,« so rekli, se nam ne bo nič zgodilo,« je pripovedoval Du Pont. »Prisilili so me, da sem odprl blagajno z zbirkami novcev, nato pa so zvezali tudi mene s kravatami in trakovi, ki so jih potrgali z oken. Kakor drugi, sem moral leči, obrnjen k tlom.« Roparji so nato odšli v kuhinjo, pojedli pečenko, ki jo so našli v hladilniku in pili brezalkoholne pijače. Končno so se odpravili z odprtim milijardjerjevim Cadillacom. Avto je potem našla policija iz Miamija nedaleč od Du Pontove hiše.

Vila ima poseben alarmni sistem, toda roparji so vstopili pri nekih zadnjih vratih, ki so ostala odprta. Odnesli so, kot je dejal policijski poročnik V.E. Kennedy, tudi za 50 tisoč dolarjev draguljev in 4.000 dolarjev gotovine. Na preprogi blagodej so neke blagajne s policijski našli bankovce za 10.000 dolarjev, ki so ga očitno banditi izgubili, ne da bi to opazili. Pozabili so tudi neki kovček, ki so ga napolnili z novci. Preden so odšli, so roparji Du Pontu sporočili, da bo lahko dobil nazaj zbirko v zameno za 200.000 dolarjev. Ni znano, če so določili način za »vrnitev«. Milijardier — njegove oče je Lammot Du Pont iz Wilmingtona v Delawaru, kjer je centralni sedež podjetja E.I. Du Pont de Nemours and Company — je v začetku najavil vrednost pol milijona dolarjev za ukradene novce; toda to število je potem povečal za cel milijon, ko je ugotovil, da so mu ukradli tudi zbirko novcev velikega kneza Mihajloviča. Zbirko

Ameriški astronaut Clifton C. Williams, star 35 let, se je poneseval z letalom, ko se je Cape Kennedy vračal v Houston. Williams je bil doleden, da bi med prvimi ameriški astronauti po letu na Luno v okviru načrta Apollo

OB STOLETNICI DRAMATIČNEGA DRUŠTVA

V ljubljanskem muzeju razstava »Temelji slovenskega gledališča«

Sprejem pri predsedniku izvršnega sveta

LJUBLJANA, 6. — Ob 100-letnici Dramatičnega društva so odprli včeraj v Narodnem muzeju v Ljubljani razstavo »Temelji slovenskega gledališča«, ki jo je pripravil slovenski gledališki muzej v Ljubljani. Na razstavi, ki bo za časa jubilejnega leta obšla tudi Maribor, Celje in Trst, je prikazan razvoj gledališča v Sloveniji od samega začetka. V okviru proslave je gledališki muzej pripravil tudi dve izdaji »Repertoar slovenskih gledališč od 1867 do 1967. leta« in pa »Dokumenti slovenskega gledališkega muzeja«.

Sinoči je v zvezi s proslavo 100-letnice Dramatičnega društva predsednik izvršnega sveta Slovenije Stane Kavčič s soprogom priredil v prostorih republiške skupščine sprejem, na katerem so bili zastopniki

javnega, kulturnega in političnega življenja Slovenije, številni književniki, gledališki umetniki in drugi gostje.

Večer poudarja v Miljah

Precej mladih ljudi se je večeraj zvečer zbralo v dvorani »Lo squero« v Miljah. Na sprejeto večera je bilo branje pesmi mladim pesnikom. Nad prirediteljo je prevzela pokroviteljstvo miljska občina. Večer je bil zanimiv tudi po tem, da je bil povezan med drugimi tudi slovenski pesnik Filibert Benedičič. Ker se sam ni mogel udeležiti tega večera, je nekaj njegovih pesmi prebrala igralka Lidija Kozlovič. Pesmi je brala najprej v originalu, potem v italijanskem prevodu. Navzoči so s plaskanjem izrazili svoje zadovoljstvo in priznanje. Ostali pesniki so nekatere nastopili sami nekateri pa so branje prepustili drugim. Potem

ko je nekaj svojih pesmi prebral Ottavio Corrado, je nastopila skupina »Trieste« s Sergiom Brosijem na čelu. K skupini se priključijo še Oscar Griselli, Marino Cassetti in Fulvio Mitri. Spored se je končal s pesmimi Geni Sarde.

Podobni večeri se bodo še ponovili.

V Zenevi razstava

Jugoslovanske sodobne grafike V muzeju umetnosti in zgodovine v »Cabinet des estampes« v Zenevi je razstava jugoslovanske sodobne grafike. Na razstavi, ki je bila v Zenevi zelo ugodno sprejeta, razstavljajo: Janez Boljka, Bogdan Borčić, Vesna Borčić, Stojan Čelič, Riko Debenjak, Marijan Delon, Jozo Dževad, Božidar Džermaković, Eugen Feller, Božidar Jakac, Jaki — Joža Horvat, Andrej Jemelc, Boško Karanović, Marko Krstanović, Vladimir Makuc, Adriana Maras-Bernik, Berber Mersad, Branko Mišlj, Miodrag Nagorni, Anika Oprešnik, Mihailo Petrović, Marjan Popačnik, Jože Restek, Miroslav Sutej in Zdravko Tišljar. Vsa avtor je zastopan s 5 grafičnimi listi. »Cabinet des estampes« je izdal ob razstavi izredno uspešni katalog, v katerem je poleg seznamov del objavljena kratka biografija vsakega razstavljavca. Vsak avtor je predstavljen v katalogu z reprodukcijo enega razstavljenih grafičnih listov. Ob razstavi je bil izdan plakat z reprodukcijo grafičnega lista Jožeta Horvata-Jakca. Razstava, ki jo je pripravila Moderna galerija v Ljubljani, bo odprta v Zenevi do 12. novembra. ***

SAN SALVADOR, 6. — Predsednik republike Fidel Sanchez je odprl razstavo sodobne italijanske umetnosti. Razstava je bila v Guatemali in Hondurasu potem pa jo bodo prenesli v Nikarago in Kostariko.

Dva romana založbe Obzorja

John O'Hara

Spoznavaj samega sebe

Roman ameriškega pisatelja Johna O'Hara Spoznavaj samega sebe, ki smo ga v slovenski dobili v izdaji založbe Obzorja (Knjižna zbirka Nova obzorja, št. 59, prevedel Jože Fistrovič, opretil Uroš Vagaja) je občina, precej raztegnjena ljubzenska zgodba, ki nas posebno ne bo prevzela, vsaj ne kritičnih in zahtevnejših bralcev. Roman je predvsem zgodba o ljubzni Roberta Millhouserja in o njegovi nesrečni usodi. Ta ljubzenska zgodba z motivom starejšega samca, ki se oženi v zrelih letih, pa ga žena vara in se nato nad njo maščuje, motivno ni nova. Pisatelj, ki ga sedaj spoznavamo, pa te zgodbe ni povedal niti v kakšni novi verziji, niti ne v obliki, ki bi bila posebej privlačna. Nasprotno. Roman začenja pisatelj pri prednikih Roberta Millhouserja, popisuje »leg sorodstva številne sosedine in prebivalce Millhouserjevega mesta Lyonsa in nas šele po dolgovrem pripovedovanju, ko vemo veliko o vsem mogočem in tudi o glavnem junaku, seznanj z njegovim usodnim korakom v življenju, z ljubezno in s poroko z lepo Heddo. In z zločinom, s katerim tudi Millhouser sklene življenje, čeprav umre šele dobri dve desetletji kasneje.

Sicer pa načena pisatelj, ki je eden vidnejših sodobnih ameriških kritičnih realistov, njemu priljubljeno temo o človekovi osamljenosti v življenju. Osrednja oseb-

nost romana Robert Millhouser, ki ga poznamo, kot rečeno, že od mladosti, je ugeden mešanec ameriškega mesta. Živi pa odmaknjeno, malce čudakovo življenje, čeprav ga vsi spoštujejo in ga imajo v čislju. Čeprav je posestnik in bankir, vse življenje ni našel »resnične« prijateljstva niti ne ljubezni. Ko je bil že prek petdeset let star, pa se je poročil s trideset let mlajšo erotomano. Ko spozna, da ga dekle vara in sramoti z drugimi, jo po treznem preudarku ustrelj v postelji. Po dejanju ga sicer zapro, vendar dobi le pogojno kazno zaradi nameravanega umora. Toda s tem vendarle sklene svoje življenje in se zapre v svojo hišo.

Ta zgodba, ki se dogaja na prelomu stoletja, je kot rečeno pripovedovana realistično, v malce izumetničeni pripovedni formi. Sicer pa tudi nekoliko dolgovozno. Čeprav moramo priznati, da so liki preprosti prikazani, da plastično zažive pred bralcem, pa nas vendarle celoten roman posebno ne ogreje.

Eduard Bass

Cirkus Humberto

Drugi roman, ki ga je založba Obzorja izdala v sorodni zbirki Prevodov iz svetovne književnosti Prizma, je roman iz cirkuskega življenja. Tudi ta tekst je precej obširen, saj obsega skoraj 600 strani, precej dolgovozen, vendar dovolj zanimiv. Predvsem zato, ker pripoveduje o cirkuskem življenju, tega pa se vedno drži nekaj romantike. Drugič pa zato,

V Sarajevu

»Lucia di Lammermoor« in »Sevilski brivec« v izvedbi umetnikov iz Modene

SARAJEVO, 6. — Opera skupina, ki nastopa kot operno gledališče iz Modene, je v prvem delu svojega gostovanja v Sarajevu s svojo predstavo opere »Lucia di Lammermoor« dosegla velik umetniški uspeh, ki so ga ljubitelji operne glasbe toplo pozdravili. Na tem gostovanju, ki je pod pokroviteljstvom italijanskega ministrstva za turizem in kulturo, je skupina nastopila z mladimi umetniki, ki so na mah osvojili simpatije sarajevske publike, tako da se z nestrpnostjo pričakuje nadaljevanje gostovanja »Sevilskega brivca«. Na gostovanju, ki je v okviru tradicionalne izmenjave modenskih in sarajevskih gledaliških umetnikov, je med gosti tudi župan Modene Ruben Triva, ki je doslej imel več stikov s člani mestnega sveta Sarajeva.

Ustreljen filipinski igralec

MANILA, 6. — Popularni filipinski televizijski in filmski igralec, 23-letni Alberto Alonso — nekaki filipinski James Bond — je bil danes ustreljen s pištolo v nekem nočnem lokalu v Manili. Vrok za to še ni znan. Potem se je v lokalu streljanje nadaljevalo. Ranjen je bil neki policijski agent in še neki moški, ki je morda morilec.

List »Literarni noviny« ni nehal izhajati

Z 39. letonjšo številko je prenehal izhajati tednik zveze književnikov Čehoslovaške »Literarni noviny«, ki so ga na nedavnem plenumu CK KPC ocenili kot glasilo »epozicijskih političnih stališč«.

Ta vest pa je točna samo glede — podnaslova. Medtem ko so doslej imele »Literarni noviny« podnaslov »Revija zveze književnikov«, bodo odslej izhajale s podnaslovom »Literarna in politična revija«.

Jopić kot smoking na dve vrsti gumbov; izdelki BRIONI, iz rdečih črnih tiskane volne. Tkanina LORO PIANA. Bela sraka z rdečepikastim oprsnikom. Prtilikline BRIONI

Španska vojvodinja pred sodiščem

MADRID, 6. — Vojvodinja Medine Sidone Isabel Alvarés de Toledo se bo morala 17. oktobra pojaviti pred sodiščem za javni red v Madridu. Vojvodinja, trikratna španska »grande« ter poglavarica ene izmed najstarejših in slavnih družin iberijskega polotoka, bi bila lahko obsojena na leto dni ječe. Lani je vojvodinja Medine Sidone prevzela pobudo za »epohod na Madridu, da bi veleposlaniku ZDA predložila protest prebivalcev kraja Palomares, ki so trdili, da se niso prešli odškodnine za škodo, ki je nastala potem, ko so z nekega ameriškega letala padle v morje blizu Palomaresa jedrske bombe. Do pohoda na Madrid pa ni prišlo, ker je vojvodinja Medine Sidone ustavila policijo. Že nekaj mesecev prej pa je vlada odzvala vojvodinji diplomatski ptni list, ki ji je pripadal po njenem položaju; sedaj pa ji je policija odvzela tudi navaden ptni list.

coin
VELEBLAGOVNICA

moda za jesen in zimo 1967 '68

ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

JUTRI PRVA RESNA PREIZKUŠNJA

Se je kriška enajsterica z novimi igralci ojačila?

Novosti v glavnem v napadalni vrsti

Za Vesno nova pot v svoji kratki nogometni karieri. Kriška moštvo bo namreč nastopalo v II. kategoriji in bo tako zastopalo slovenske barve v tem tekmovanju prvenstva. Težkem, kajti nihče si ne dela pretiranih upov: moštvo se bo borilo za obstoj v tej kategoriji, nato če bi ekipa kot lani razveseljivo presenela, bi se lahko vsidrala tudi na sredino lestvice.

Predprvenstveni rezultati so bili dokaj zadovoljivi: moštvo je osvojilo prvo mesto na turnirju za šentjernejški pokal, kjer je že pokazalo solidno formo, čeprav je bilo tudi nekaj pomankljivosti.

Vesna bo začela svoje prvenstvo z običajno postavbo in z običajnim načinom igre. Kajti tudi novosti (Milič, Boris Tence, Basezzi) niso spremenile metode igranja Križanov; njih glavno orodje je sredina igralca, kjer so De Michelis, Michelini in Silvano Sulić (ali Milič) osredotočena moštva. Nedvomno pa se je tudi napad precej ojačil. Letos bo odsoten Renato Kosuta, glavni strellec lanske sezone. Zamenjal ga bo Basezzi, ki nima Kosutovih karakteristik, je pa precej tehničen in zato bi lahko dal prvi vrsti pristojno tehniko: inteligentno podaja, odpira vrzeli v nasprotnikovi obrambi itd. Sicer pa bi moštvo predvsem potrebovalo pravega napadalca, ki bi zaključil delo režiserjev. Basezzi nima teh značilnosti, škoda. Brezno strelca tako nosila Boris Tence in Zmago Kosuta. Več kot soliden smisel za gol je Tence že dokazal na turnirju za šentjernejški pokal, kjer je osvojil tudi kolajno za najboljšega strelca. Zmago Kosuta pa je glede na lanske sezone res lepo napredoval in bi lahko prav v tej sezoni žel sado svoje vestne priprave.

ROKS

FIRENCE, 6. — Mazzinghiev prokurator Adriano Sconceri se je vrnil iz ZDA z novico, da bo italijanski bokser nastopil 8. decembra v Madison Square Gardenu proti Donu Pullmerju, ki je izjavil št. 1 svetovnega prvaka srednje kategorije Griffitha.

JUTRI NA STADIONU

«PRVI MAJ»

Avto - moto tekmovanje

V nedeljo zjutraj ob 8.30 bo na stadionu «Prvi maj» v Trstu tekmovanje za avtomobile, ob 11. uri pa za motorje. Avtomobilisti bodo morali poleg spretnostne vožnje skozi postavljena vrata pokazati tudi nekaj drugih spretnosti. Tako bodo morali metati žogo v koš, zbijati z žogo kegle, valiti rezervno kolo na približno 30 metrov dolgi progi itd.

Motociklisti pa bodo imeli podobno tekmovanje kot lani na malem igrišču, kjer se bodo prav tako pomerili v spretnosti vožnji skozi vrata. Prireditelji priporočajo točnost. Zamudniki ne bodo imeli pravice do nastopa.

ODOBKARSKI TURNIR

Mladinke

IGRIŠČE «PRVI MAJ»

Danes, 7. oktobra

ob 16. uri CANKAR A — CANKAR B (sodnik Pertot)
ob 16.30 SOKOL — zmagovalce CANKAR A — CANKAR B (sodnik Morpurgo)

Jutri, 8. oktobra

ob 14.30 KRAS — BREG (sodnik Dougan)
ob 15.00 OPČINE — SKAMPERLE (Lovriha)
ob 16.00 polfinalna tekma med zmagovalcem tekem KRAS — BREG in OPČINE — SKAMPERLE

DOMAČI NOGOMET

V nedeljo, 8. oktobra

II. amaterska kategorija
Ob 15. uri v Boljuncu
Rosandra Z. - Libertas
Ob 15. uri v Tržiču
Romana - Vesna
Ob 15. uri v Maranu Lagunare
Maranese - Juventina

Juniorsko prvenstvo
Ob 9.45 na stadionu «Prvi maj»
Tergeste - Breg

Prijateljsko srečanje
Ob 11. uri v Boljuncu
Breg — Zarja

10. SLOVENSKE ŠPORTNE IGRE

Pravilne rešitve športne uganke, ki je veljala za kvalifikacije športne kviza športnih iger so naslednje:

VODORAVNO: risha — strelec, telovadni nastop — zlet, vožen del strelčeve obleke — rokav, Valter Veljak — VV, del gozda — ozd, skok — poskok, atletska steza — proga, kar — le, telovadni element — toč, risha (skakalnice) — Planca, kolajne — zlate, niz — set, atletska disciplina (narobe) — ten, priprava športnika — ogrevanje, športno merilo — zarjan, vas pri ljubljani — Iq, športna panoga — sabljanje, risha (kot nogometna igrišča) — T — ko, slovenski gorski vodnik — Kravanja, boj — o — bi, a (plus) — ur, športno društvo v Istri — Umag, člani (3/4) — dje (u-dje), mso topi — ostri, telovadni izraz (mož.) — opore, bivši slovenski kanuist — Svet, začetnici slovenskega R.K., če — ako, čelada — šlem, slovensko šolsko športno društvo v Trstu — STA, Perovnestian — Igor, telovadni orodje — gred.

Tako jutri moštva na igriščih

• BRESCIA: Broto, Casati, Vitali; Rizzioli, Mangili, Frezza; Salvi, Mazzola, Troja, D'Alessi, Nardoni.
• BOLOGNA: Vavassori; Furlani, Ardizzone; Guarneri, Janich, Turra; Pace Fogli, Clerici, Haller, Pascutti.
• SPAL: Matrel; Pasetti, Tomasini; Verucchi, Bozzo, Massei, Braca, Parola, Relf, Reia, Brenna.
• ROMA: Pizzaballa; Robotti, Carpenetti; Pelagalli, Losi, Cappelli; Ferrar, Peirò, Taccola, Capello, Scaratti.

Daneu — Ivo.
NAVPICNO: sedež Bora — Trst, športna panoga — rokoborba, med tekmo — tekoč, del startne pistole — cev, Giacomelli — Oto, podkupina — podkategorija, smučarska barva — lak, pri teku znak zadnjega kroga — zvonjenje, nogometna igralca — vratarja, športna panoga — plavanje, g (plus) i — gi, a (plus) c — ac, alpinizem — plezanje, risha (igralna karta) — as, tika — tu, sabjaška oprema — maska, Juina Afrika — JA, nogometno število — enajst, športno društvo v Istri — Argo, lov brez o — to, prvi letalec — Ikar, oprema čolna — jadra, sanjač — boem, dela časomerilec — meri, 2 — par, odbojarski klub — OK, strasti — sle, rešitev rebusa — ved (v E-D), začelnici smučarskega kroja na Gorenjskem — KG, s (plus) R — sr, Sergij Veljak — SV, 100-S — to.

Obkrožiti je bilo treba napačno črko «K» pod začetnicami slov, alpinizem (Rado Hočevar in ne Kočvar). Črni polji sta bili pod Trst in za Ivo.

ZA POKAL EVROPSKIH NARODOV

Danes povratna tekma Nemčija-Jugoslavija

Beli brez slovitega Beckenbauerja?

HAMBURG, 6. — Jutri se bosta Nemčija in Jugoslavija spoprijeli v povratnem srečanju 4. skupine turnirja za pokal evropskih narodov. Tekma je izrednega pomena, ker bi Jugoslavija z neodločenim izidom ohranila vodilno vlogo v lestvici. V prvi tekmi v Beogradu so namreč igrali premagali z 1:0 tekmece v belem dresu.

V nemških vrstah zelo verjetno ne bo nastopil sloviti Beckenbauer. Jugoslavi pa se bodo predstavili italijanski sodniški trojci v naslednji postavi: Pantelić, Fazlagić, Rašović, Brčić, Ramljak, Holcer, Zambata, Bečejac, Osim, Skiblar in Džajić.

KOŠARKA

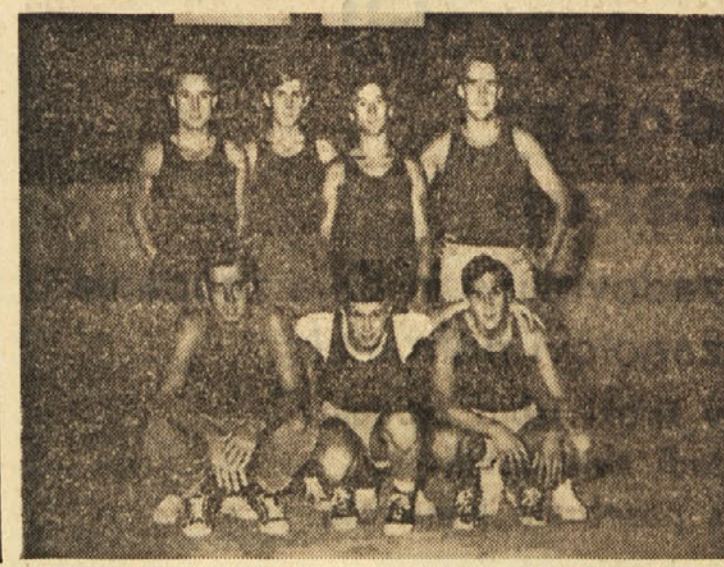
Danes nadaljevanje evropskega prvenstva

HELSINKI, 6. — Po današnjem odmoru se bo evropsko prvenstvo v košarki nadaljevalo jutri s tekmami, ki bodo potekale po naslednjem rasporedu:

V Helsinkih
Finala ob 9. do 12. mesta
Jugoslavija - Grčija
Francija - Španija
Finala ob 1. do 4. mesta:
CSSR - Bolgarija
SZ - Poljska
V Tampereju
Finala ob 13. do 16. mesta:
Madžarska - Holandska

Sentjakobsko P. d. Cankar je poslal na prizorišče košarkarskega turnirja SSI kar tri ekipe. Na slikah: Cankar B, Cankar C in predstavnik rojnskega Doma

njeza zlo. Te njegove besede so me vznemirjale. Gide je govoril iskreno in v sebi je imel svoj čar. Vendar pa sem lahko verjel v stabilnost in trajnost takšnih občutij samo zato, ker sem si močno želel, da bi verjel. Nisem se zamislil nad življenjsko potjo Andréja Gida. Med prvo svetovno vojno se je bil navdušil, ko je njegov prijatelj postal aktiven katoličan: «Ti si me prekosil!» Čez petnajst let je Gide povsod ponavljal, da je religija najhujši sovražnik človeštva. Podobni je bil preroku. Imel je pametne oči, fine roke z izrazitimi potezami. Bil je obkrožen od knjig in rokopisov. Vedno je nosil v žepu drobno knjigo Goethejevih verzov ali pa Moritaigna. Pripovedoval je, da proučuje Marxa. Osnovna poteza njegovega značaja pa je bila velika lahkornost. Prve je navduševal znajoč pogum, drugi pa so ga nasprotno karali zaradi prevelike opreznosti. Toda metulj ne leti k plamenju zato, ker bi bil pogumen, niti ne beži od človeka zato, ker bi bil oprezen — metulj ni niti junak niti bojazljivec, temveč samo metulj.

Ne bi rad, da bi me bralci napačno razumeli: ko govorim o metulju, sploh nečem zmanjševati talenta ali pameti Andréja Gida. Nekeč je zapisal v svojem dnevniku: «Dvomim, da metulj, potem ko je položil jajčeca, občuti veliko zadovoljstva v življenju. Leta sem ter tja ter bega za vonjem, vetrov in svojimi željami...» Ko je to zapisal, je bil star dvaindeset let. Sodil je, da je storil vse, kar je mogel. Morda je v dnevniku čisto slučajno pisal o metulju (ne vem), toda podobna je bila srečno najdena: Gide je bil grandiozen nočni metulj tiste, izredno redke barve in prog, ki navdušuje tudi izkušnega entomologa kot dečka z mrežo. (Gide je pripovedoval, kako rad je lovil pisane metulje).

Kadarkoli sem se srečaval z Andréjem Gidom, vedno je govoril o svojem zdravju: bal se je, da bi se ne prehladil, gripa razsaja, ne more kositi v bistroju — ne sme zaradi jeter...

(Nadaljevanje sledi)

ILJA ERENBURG

SREČANJA S SODOBNIKI

(Odlomki iz knjige «Ljudje, leta, življenje»)

Henry Matisse

Ce vam ne bo preveč težko, odnesite ga, izročite ga muzeju kot moje darilo. Vedel sem, da je Muzej zahodnega slikarstva zaprt in da Matissova platna hranijo v trezorju. Kam naj ga odnesem?.. Rekel sem Matisu, da bom portret odnesel drugič — zagotovo bom spet prišel v Pariz. Kasneje sem si odčital — moral bi ga odnesti in shraniti, zdaj bi visel v Ermitažu ali Puškinovem muzeju. Francozi pravijo takšnemu razmišljanju «pamet je pozabil na stopnišču», Rusi pa govore «pamet je, ko je prepozno».

Matisse je med razgovorom omenil, da je med okupacijo risal risbe k Ronsardovim verzom. Povedal sem mu, kako sem v vzhodni Prusiji našel prvo izdajo Ronsarda in dejal, kako pretresljivo je bilo brati verz o radosti sredi grobov in ruševin. Matisse je odgovoril: «Popolnoma vas razumem... Mislim, da je pesnik podoben slikarju. Slikarstvo pa živi od ljubezni do življenja, od navdušenja nad življenjem in od ničesar drugega. Lahko je nekdo tudi genij, toda če slikar ni v dobrih odnosih z življenjem, bo prislili ljudi, da bodo razpravljali o njem in ga bodo celo poveličevali, pa vendar ne bo nikogar razveseljeval...»

Matisse je bil rojen na severu Francije, toda skoraj štiri deset let je živel in delal v Nici, kjer je tudi umrl — za-

ljubil se je bil v barve juga. Kaj je slikal? Mlade ženske v oblekah živih barv, s pisanimi šali, palme, anemone, ptice, zlate ribice, kaktuse, zelena polkna na oknih, školjke, pomaranče, buče čudnih oblik, morje, veličanske bokale, nebo, ples — poznal je zemeljsko, telesno srečo in znal je to srečo deliti tudi z drugimi. Ko pa se mi je sreča nasmešnila in sem videl stvaritelja radostnega, slepečega sveta, je bil pred menoj starec, ki ga je poskušala strašna bolezen uničiti, a je delal še naprej — modro, in ne bom se bal reči, čeprav ta beseda lahko para tudi ušesa — veselo.

Zame se je komaj zadostal zaton življenja, srečanje z Matisom pa je bilo tako radost kot pouk.

André Gide

V mojem temnem stanovanju v Ulici Cotentin so se pogosto zbirali francoski pisatelji, ki so sodelovali pri pripravah na kongres: André Gide, Jean-Richard Bloch, Malraux, Mousinac, Nizan, René Blech.

Imel sem psa Bizo, nežnega in zvitega križanca. Na razstavo bi ga ne sprejeli, toda bil je pameten — sam je odhajal v mesnico, kjer so prodajali konjsko meso in tam izvajal cirkuške točke. Biza je ljubil Andréja Gida, toda preračunljivo: André Gide je vzel torto in začel dolgo tirado, mahaje z rokami. Biza je poskočil in z zobmi zgrabil sladkarijo. Ne da bi André Gide opazil, kaj se je zgodilo, je vzel drugo sladkarijo. In to se je ponavljalo tudi po desetkrat.

Tista leta sem pogosto srečeval Andréja Gida, ga obiskoval v njegovem stanovanju v Rue de Vannes, videval sem ga na književnih večerih in delavskih meetingih. Kadar sva ostajala sama, je Gide skoraj vedno govoril o sebi. Lahko bi pomislili, da sem ga dobro spoznal, toda jaz ga nisem spoznal: zame je ostal človek z drugega planeta.

Ko se je navdušil nad politiko in izjavil, da je pristaš komunizma, sem smatral to za velično zmago: André Gide

je bil idol zahodne inteligence. Veseli sem se njegove udeležbe v borbi proti fašizmu, toda celo v tistem času sem dodal, da André Gide do svojega šestdesetega leta ni videl pred seboj ničesar drugega kot odvisit osebnih strasti. Samo eno svojo knjigo je označil za roman — «Ponarejevalci denarja». Toda, ali obstajajo ti junaki? To je roman o romanu in romanopiscu, nikakor pa ne o ljudeh... To je knjiga o knjigi: izkazalo se je, da življenja v puščavi ni.

Nisem bil osamljen v svojem navdušenju zaradi «preporoda» Andréja Gida. Na moskovskem kongresu pisateljev je Maksim Gorki dejal: «Roman Roland in André Gide imata polno pravico, da ju označimo za »inženirja duše«, Louis Aragon pa se je zaključil svoj govor z besedami: «Preostaja mi samo še, da vam posredujem pozdrave našega velikega tovariša Andréja Gida.» Leto dni kasneje, na pariškem protifašističnem kongresu, niso nikogar tako pozdravili kot Gida.

1936. leta je André Gide pripotoval v Sovjetsko zvezo in se brez izjeme — navdušil nad vsem, kar je bil videl, ko pa se je vrnil v Pariz, je prav tako vse brez izjeme obsodil. Ne vem, kaj se je bilo zgodilo z njim: tuja duša je velika skrivnost. Ko sem bil leta 1937. leta v Španiji, sem prebral njegov članek, v katerem je obtoževal republikansko vladno nasilja. Nisem zdržal in v jezic sem ga označil za »starca, polnega zlobe, renegata in človeka nečiste vesti.« Zdal je vse to dolga perteklost. Rad bi se mirno zamislil nad usodo tega človeka, ki sem ga bil srečal na svoji življenjski poti.

Jaz sem se seveda motil tudi takrat, ko sem proslavljal njegov pristop k komunizmu in ko sem ga označil za renegata: metuljev let se mi je zdel kot arhitekto načrt. Pogosto sem v tej knjigi priznaval svoje različne zablode: kajti prepogosto sem svoje želje sprejemal kot stvarnost.

Ali se lahko človek, ki je preživel šestdeset let v puščavi in se zanimal samo za svojo osebnost, nenadoma prerodi in postane humanist, borec za socialno pravico? André Gide mi je pogosto pravil, da za človeka ni radosti, če vlada okrog